

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára: 15 krajczár.

Előfizethető csupán a kladóhivatalban lehet B-Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kladóhivatalhoz intézendők.

A lap szellemi részére s a nyitásra vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Hirdetések díja: három hasábos petítor 5 kr. — Nagyobb és többzori hirdetések jutányosan eszközöltetnek.

Bélyeg minden betáratásnál 20 kr.

Nyitlár garanciáért: 20 kr.

Az aszód-b-gyarmati h. é. vasútvonal.

Valóban inpozansnak jelezhető ama conferentia, melyet t. alispánunk, Scitovszky János úr az aszód-b-gyarmati helyi érdekű vonal létesítése tárgyában f. évi februárius hó 12-ikén hívott egybe, s melyet különösen kiemeltté tett Tolnai Lajos úrnak, az államvasutak genialis igazgatójának megjelenése és nagy szabású beszéde, melyet évtizedek alatt csak ritkán hallunk a vármegyei ház díszes nagy termében.

Minden község, mely az érdekelttségbe bevonatott, képviselve volt e conferentián, és az alispán, majd különösen Tolnai Lajos úr által tett szakszerű előterjesztések, melyek a kiépítendő vasút által anyagi érdekeink előmozdítását célozták, — fogékony keblekre találtak.

Mert hogy ezen nagy vidéknek vasútra, sőt vasutakra égető szüksége van, azt mindenki érezi. Hontvármegye egy részét is ide érte, közel 6000 □ kilométer, gazdaságilag jól kezelt területnek nincs vasútja, oly területnek, melynek népessége épen a közlekedési kedvezmények hiánya miatt szegény, de felette szorgalmas, oly területnek, melynek szegény népessége elejétől fogva mostanáig csak úgy járul hozzá a kamat garantálkhoz, mint bármelyik, vasutak által keresztül kasul szeldelt jómódú alföldi vármegye. Emellett valóban szégyenletes is, hogy a vármegye székhelye, vasutat nélkülöz, s el van taszítva a világtól, holott más kisebb városok a kultur közlekedés eme kedvezményében már régidőtől fogva részesülnek.

Azok tehát, akik teljesen fel világosítottak az alispán által kiadott, s lapunk mult számában is egész terjedelmében közölt vasuti- emlékirat tervezetei iránt, — ezen tervezetek bármelyikét készséggel és örömmel fogadják el.

Tagadhatlan, hogy az értekezleten oly közlépki felszólamlások is történtek az alispán önzetlen és fárasztó munkával összeállított tervezési ellen, melyek az érdekelttség gyengébbre szét elvonni látszottak az ügyről. Ezen felszólamlások, melyeknek alaphangja: „nem a földönzunk, hanem a fizetünk” — méltó elbánásban részesültek. Mert itt nincs sem áldozatról, sem fizetésről szó, hanem olyan lucratív befektetésekről, mely befektetéseknek az illető érdekelt községek csak kamatait fizeti, s ezen fizetés ellenében oly kedvezményeket érnek el, melyek tetemesen növelik anyagi helyzetét.

Két propositio előtt állottunk és állunk.

Az egyik az, hogy a vasutat a vállalkozó kiépíti. Az építési költségeket a miniszter 2 millió forintban állapítja meg. A vicinális vasuti törvény értelmében a h. é. vasut költségeit 35 %-tól erejéig törzsrészvényekkel kell az érdekelt községnek biztosítani. Az 58 kilométer aszód-b-gyarmati vonal pest-nógrádi érdekelttségére esnék ezen költségekből 7 százezer forint, a nógrádira 4 százezer forint, mely törzsrészvényekkel volna biztosítandó. Alispánunknak tehát az az első tervezése, hogy miután törzsrészvényeket manapság gyűjteni alig lehetne, de másrészt tudjuk az életből, hogy az áldozatkész emberek itt is megkérdeznék áldozataikat, azonban a szükségletük szépen kivonnák magukat, emellegva a nógrádi érdekelttségre eső 400.000 forint a vármegye hitelének közvetítése mellett kölcsön útján szerzettessék be, s ezen amortisationalis kölcsön tőke és kamatait az érdekelt községek, úgy a mint ez rájuk az érdekelttségi zóna szerint kivettelnék, évenként rendszeresen törlesztenék.

A másik propositio az, a mely valóban a megye alispánjának providentialis gondolkodására vall, hogy önkezelés és háziépítéssel ezen vasut olosóbban is kiépíthető. Ez esetben a vármegye a concessiókat Márkus Ágost vállalkozótól átveszi s a közmunka terhére egy millió forintig terjedő 50 évre szóló amortisationalis kölcsönt közvetít. Ezen 1 millió forinttal és az érdekelttség által törzsrészvényekkel biztosított

700.000 forinttal az aszód-b-gyarmati vasut kiépíthető, s az részvénytársasági igazgatással egy nagy vidék gazdaságára és anyagi érdekeire jótékonyan kihatólag a forgalomnak átadható.

A közmunka alap tehát tulajdonképpen csak ezim, a melyre a kölcsön felvételnek, mert hiszen a legrosszabb vicinális vasut is 3 % kölcsönre vehető. A vasut tehát, ha ebbe 1 millió 700.000 forint befektetnek, feltéve, hogy egyike volna a legrosszabb vicinális vasutaknak, 51000 forint évi jövedelmet hozna be, mely összeggel a milliós kölcsönt 50 év alatt szépen le lehetne törleszteni, miáltal a közmunka alap 50 év múlva roppant jövedelmekkel érne utól. A törzsrészvények sem penészednének meg a ládatlában, mert ha a vasut 3 %-kon felül jövedelmez, ami kétségtelen, ez esetben a törzsrészvények szép osztalékhoz jutnának. És ha nem jutnának is osztalékhoz, ott vannak a közvetlen és közvetett hasznok, melyek az érdekelttségre a vasut által háramlani fognak. És itt érvényesülne ama, Tolnai által is hangoztatott nemzetgazdasági elv, hogy a hazai tőkék befektetése vezet anyagi helyzetünk emelésére, míg az idegen tőkék csak kizsákmányolnak bennünket.

Alig vehető számba és figyelembe a megterhelhetetlen azon előnyökkel szemben, melyek a vasut által az érdekelt községekre hárulnak.

Azt hisszük tehát, hogy belátó és önzetlen férfiak által vezetett községeink készséggel elfogadják az alispán barátlyuk tervezetét, melyek tekintetében a tegnapi vármegyei közgyűlés is elodázólag határozott.

Az aszód-b-gyarmati h. é. vasuti értekezlet.

A conferentia, melyen közel 200 érdekelttségi tag jelent meg, Scitovszky János alispán felkér beszédével megnyitván, határozottan kijelentette, hogy a vasut úgy már évek óta vajdván, amennyiben tervei most is hajótörést szenvednének, a maga részéről ez ügyben több intézkedést tenni nem fog. Más részt azonban örömmel látja a megjelentek nagy számából, hogy a vasut iránt nagy az érdeklődés s hogy annak feltétlen szükségét mindenki belátja. Bemutatja ezek után Tolnai Lajos úr ömeltőségét, aki ez ügyben önzetlen missiót teljesít, s Márkus Ágost mérnök vállalkozó urat, mint az aszód-b-gyarmati vasut vonal concessionáriusát. Az értekezlet jegyzője felkérte: Kövy Tivadar és Szabó János urak.

A tervezett vonal ellen Szontagh Pál úr szólalt fel, hangoztatván, hogy az nem felel meg a megye érdekeinek, miért is ő határozottan ellene van. Későbbi beszédében pedig hangsúlyozta, hogy ő óva inti az érdekelttséget, miszerint ezen vasut ellen állást foglaljon el. Felszólalt ezen vasut ellen Huszár László úr is, aki a maga nézeteinek szintén a tervezett vasútvonal elejtésével több indokból kifejezett adott.

Az alispán azonban a sorrendet fenntartani kívánván, elsősorban felvetette azon kérdést, van-e valakinek észrevétele a vasútvonal ismért irányára ellen? T. i. a vasut Aszódtól jöve, Gutánál szakad Nógrádvármegyében s innen Nézsá, Kövesd Beske, Nándor, Mohora, Szügy érintésével érne be B-Gyarmatra.

Az irány és a felszámított költség ellen Huszár László úr szólalt fel.

Az alispán úgy Szontagh Pál, mint Huszár László úr érveire hosszabb beszédrel felelt, mely beszéd általános tetszésben részesült. Majd Sréter Alfréd úr is igen szép beszédet tartott a vasut és annak irányára mellett, kifejezven egyszermind azt is, hogy Nógrádvármegyében minden kultur mozgalom dugába dől épen azon szellem miatt, melyet néhány férfiú ilyen képviselt. Szépen kikerekített beszédét nagy tetszéssel fogadták.

Majd felemelkedett Tolnai Lajos, s félórán át oly nagyszerű beszédet tartott, hogy ezen beszéd nemcsak mindenkit megalatott, hanem egyszermind meggyőzött. Elmondta ő Nógrádvármegye követendő vasuti politikáját, melyszerint első és fődolog az, hogy B-Gyarmat, mint Nógrádvármegye székhelye Budapesttel legyen összekötve, másodsorban az északi vidék B-Gyarmatra tereltesse, s hogy a vármegye legnagyobb része a Dunával hozassék kapcsolatba. Beszédeit továbbá az aszód-b-gyarmati vonalat s hogy az első tervezéstől eltérőleg miért emelkedett a költség 1 millió négyszázezer forintól két millióra. T. i. azért mert a politikai bejárás után a kormány törölte a 18 kilogrammos sínkeket s azok helyett 22 kilogrammosra emelték, s meghagyta a miniszter, hogy a beszei hegységben alagút vezetendő; ezen felsőbb kormányi rendeletek miatt a költség tetemesen feljebb emelkedett. Beszédét azután

túzetesen az idegen tőkékkel épített vállalatok nemzetgazdáltságot ellenes voltáról, s kifejtette, hogy az önkezelésben lévő vasutak — az ő szerzett nagy praxisa szerint — nemcsak a prioritások utáni, hanem a törzsrészvények utáni kamatot is meghozzák. Gratulál tehát az alispánnak, hogy oly egészséges tervvel lépett fel. Beszédét harsány éljen követe.

Ezek után az alispán bővebb táblázatos kimutatást, melyek szerint az érdekelt községek 3 osztályba soroztathatók. Az első osztályba tartoznak azok, melyek állomást kapnak, s ezek kamat és törlesztés fejében a törzsrészvények kölcsönére egyenes állami adójuk 12 % -kát fogják fizetni. A másodikba azon községek, aszerint amint utjuk kíván építve, vagy ki nincs építve 15 kilométeren belül fekszenek az állomásokhoz, ezek 9 % -kal járulnak és végre a harmadik osztályba azon községek, melyek távolabb esnek ezek 6 % -kal járulnak a kölcsön törlesztéséhez.

A községeknek az érdekelttségbe való beosztásánál azonban a távolabb eső községek mindannyian felszólaltak. Szécsény részéről felszólalt Tersztyánszky István, aki kijelentette, hogy csak az esetben engedi magát bevonnai Szécsény városát érdekelttségbe, ha Szécsény részére a vasut biztosított. Felszólaltak oly községek is (Vadkert) melyeknek piacza B-Gyarmat.

Mindenen felszólalások melyeket Gr. Pejacevich Arthur úr — sajnálatunkra — nagyon előmozdított, jegyzőkönyvbe vétettek. — Az idő annyira előre haladt, hogy Ruszinkó Antalnak szép vasuti beszéde türelmetlenül hallgattatott végig.

Az értekezlet emellegva szükségesnek találta, hogy az ügy további fejlesztése szűkebb körű vasuti bizottságra bízassék. Ezen bizottság elnöke Scitovszky János alispán, tagjai pedig: Br. Battler Ervin, Horváth Danó, Br. Jeszenszky István, Kövy Tivadar, Prónay Péter, Reményi Károly és Sréter Alfréd urak választottak meg. — Ugyanezen bizottság mint köldöttség felkérte azt is, hogy ezen fontos ügyhöz Gr. Degenfeld Lajos főispán úr ömeltőségének jóakarattal és támogatással kérje fel.

Az értekezlet jegyzőkönyvi köszönetet szavazott Tolnai Lajos úr ömeltőségének és Márkus Ágost vállalkozó mérnök urnak.

A conferentia után Sréter Alfréd meglepő szavakban tolmácsolta az érdekelttség érületét, mely oly hangosan nyilvánult Scitovszky János alispán irányában, — jól átgondolt vasuti tervezése és azon önzetlen ügybuzgóságáért, melyet Scitovszky ezen vasut létesítése érdekében oly páratlan szorgalommal s munkával kifejtett és kifejti.

Hanzély László.

Megdöbbenő hír érkezett B-Gyarmatra febr. hó 9-én d. e. 11 órakor. Ugyanis az, hogy Hanzély László kir. tanácsos és szirák kerületi országgyűlési képviselőnk febr. hó 9-én d. e. 10 órakor elhunyt. Akik ismerték, pedig ezek igen sokan vannak, az ő ügybuzgóságát, finom modorát, concilians jó természetét s a közügyekben való egészen önzetlen és fáradhatlan tevékenységét — azok mindannyian mely fájdalommal vettek az ő váratlan halálát, mely minden tevékenységének egyszerre és örökre végét vetett. Mellán kiérdemelte a vármegye nevében ravatalára tett gyászkoszorúra felírt szavakat: „Nógrádvármegye a közügyek fáradhatatlan munkásának.”

Hanzély László, mint értesülünk febr. hó elején influenzába esett, melyből azután tudóbb fejlődött ki s ez vetett végét életének.

A meghaldogultak életrajzi adataiból kiemelhetjük a következőket:

Hanzély 1829. okt. 15-én született a fővárosban, hol atyja előkelő ügyvéd volt. Tanulmányait részint Budapesten, részint Sopronban és Losoncban végezte. Nógrádvármegye alispánjánál 1847-ben mint patvarista kezdte meg működését s csakhamar tisztelhetbeli aljegyző lett. Az ötvenes évek elején nősült meg, mint nógrád-megyei felsőapi nagybirtokos, s az alkotmány helyreállításáig egyedül mezei gazdaságának élt. Az alkotmányos korszak kezdetétől fogva, mint megyei bizottsági tag tevékeny részt vett Nógrádvármegye közigazgatásának minden ágában s e téren szerzett érdemi elismerésül a királyi királyi tanácsosi címzettel tüntette ki. A királyi kitüntetés 1881-ben érte. A parlamentnek csak a legutóbbi választás alkalmával lett tagja. A nógrádvármegyei szirák kerület szabadelvű pártja léptette fel a közigazgatásban álló férfiak óriási szávváratóbbiságát lett megválasztva. A közigazgatási bizottságnak 1876. évi óta egy rövid időközönként tagja volt. — Elnyilvános tagja volt, de alig volt a megyében oly bizottság, melyben ő nem működött volna. A kötelezőségei érzeténél fogva ő volt egyike a legpontosabb tagoknak. A nógrádvármegyei közigazgatási bizottsági tagok közül, Bozó Pál, Gr. Forgách

Antal, Madách Károly, Huszár István halálával ő az ötödik, aki immár az öröklet honába költözött.

A melyen megszemérodott családját vették a következő gyásznapot: Hanzély Lászlóné szül. Fáy Eleonóra a maga és kiskorú gyermekei: Gyula és Feri, nemkülönben első nejétől Balogh Juhától származott gyermekei: Ilona, férje Kubinyi György és gyermekei: György, Bora és Dariusz. — Béla, neje Majláth Etelka és gyermekei: Julia és Ilona. — Hermin férje Bornemisza Boldizsár. — Márton, neje Kuhlanka Aranka és fiók László; — továbbá nővérei özv. Sreter Lászlóné szül. Hanzély Apollónia, özv. Kubinyi Flóriáné szül. Hanzély Katalin és gyermekei. — végül először anyjától testvérre Szentiványi Miklósné szül. Perlaky Mártha és Perlaky Ilona, valamint előbbinek gyermekei nevében fájdalomtelt szívvel jelentik forrón szeretett felejtethen férje, illetve édesatyjuk, apósuk, nagyatyjuk, testvérük és nagybátyjuk Hanzély László kir. tanácsos, Nógrádmegye szék- és választókerület országgyűlési képviselőjének, folyó évi február hó 9-én délelőtt 10 órakor, életének 61-ik évében, tüdőlobj folytán bekövetkezett gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemét folyó hó 11-én délután 4 órakor fognak lakásán (üllői-ut, köztelek), az ágostai evang. egyház szerint megáldani és szerdán, folyó hó 12-én délután 4 órakor Szügyött (Nógrádmegye) a családi sírboltban örök nyugalomra helyeztetni. Budapest, 1890. február hó 9-én. Áldás és béke hamvaira!

Az országgyűlésben Póchy Tamás országgyűlési elnök következőleg emlékeztet meg Hanzély Lászlóról:

Mely fájdalommal jelentem a háznak, hogy Hanzély László, Nógrádmegye szék- és választókerületének országos képviselője elhunyt. Hanzély László ugyancsak ezen országgyűlés folyama alatt volt tagja e háznak, de szorgalmával, igyekezetével és kedves modorával a ház minden tagjának baráti szeretetét és becsületét kiérdemelte. Ennélfogva azt hiszem, a t. ház nevezett képviselő elhunytá fölötti részvételének jegyzőkönyvével kifejezést adni méltóztatik. (Az indítvány általános helyesléssel elfogadtatott.)

Hanzély László halála hírére B.-Gyarmaton a megyeházán, a városházán, a takarékpénztár, népbank, takarékszövetkezet, kasszinó és népkör épületein gyászlobogókat tűztek ki.

Budapestnek a megboldogult képviselő hült tetemét febr. hó 11-én d. u. 4 órakor áldatták meg az ág. ev. hitvallás szertartásai szerint, melyet Horváth Sándor bpesti ev. lelkész emelkedett egyházi gyászbeszéd kíséretében végzett. Az áldásnál jelenlét volt Gr. Degenfeld Lajos főispánunk ömeltósága. Országgyűlési képviselők közül jelen voltak: Beniczky Árpád, Br. Rozner Ervin, Török Zoltán. Megyei notabilitásunk közül: Gr. Gyürky Ábrahám, Gr. Czebyán László, Beniczky Gyula, Mocsáry Ödön, Bereczky Jenő, Plachy Gyula, Br. Baratta Alajos Posztóczy Iván, Nedeczky Géza, Harmos Gábor, Garai Jenő, Illés Ödön, Gr. Forgách Antal, Fáy Árpád és Sándor, Kuhlanka Gyula és Géza stb. — Résztvettek továbbá az országgyűlési képviselők közül: Póchy Tamás a ház elnöke, Gr. Eszterházy Kálmán, a ház jegyzője Múrich Aurél, Zsambokréty Emil, Svarcz Gyula, Sipéky Sándor, Fáy László, Bornemisza Ádám, Bonczák Miklós, Vitorisz Miklós, Smialovszky Valér stb. stb. továbbá: Kubinyi János altábornagy, Rakosy Jenő, Nagy Sámuel kuria bíró, Debreczeni Miklós tábla bíró stb. és számosan azok közül, a kik a boldogultnak őszinte barátai és tisztelői voltak.

Február hó 11-én az áldás után a holttestet Szügybe szállították, hol az evangélikus templomban tették ravatalra. A ravatal igen díszesen volt a bpesti pompás fenebresz entrepise társaság által egybe állítva, a templom bejáró része, az belső oldalfalak, a gyászoló család számára fentartott ülőhelyek, szőszék és az oltár egy része fekete posztóval volt bevonva.

A gyászszertartás d. u. 4 órakor vette kezdetét a templomban. A szertartást S. Farkas Frigyes b.-gyarmati lelkész és alesperes kezdte meg, majd a szőszékre lépett Fényes Lajos gutai lelkész és megható szép beszéddel ecsetelte Hanzély László érdemeit, melyeket a család, az egyház és a társadalom körül szerzett kötelességeinek hű és pontos teljesítése által. A szónok megemlékezett arról is, hogy megyénknek Hanzély László elhunytával a 2-ik csapás érte, mert alig tenettük el Huszár Istvánt s íme most a megye másik jeles férfiaként koporsója körül seregünk össze. Az ág. ev. egyházat pedig rövid egy hét alatt a 3-ik veszteség éri, mert alig tették sirba Geduly és Cékus püspököket, máris feltárat a sir Hanzély Lászlónak, aki az ev. egyház egyik támaszópa, a gutai majd a szügyi híveknek pedig egyházi felügyelője volt. A jeles szónoklat után a b.-gyarmati dalegylet Egressy Béni örökség gyászadalát énekelt el, mellyel a szíveket mélyen meghatotta. Végül Wladár Viktor szügyi ev. lelkész és volt alesperes lépett az oltárhoz s valóban remek búcsúztató beszéddel — elbúcsúztatta a megboldogultat hön szeretett neje Fáy Eleonórától, kedves gyermekeitől, vejeitől, testvéreitől, sógoraitól, Fáy Albert apósától, és Scitovszky János Nógrádvármegye alispánjától, kinek támaszát kéri szeretett gyermekeire.

A temetésen B.-Gyarmatról és a messze vidékről igen számosan vettek részt. Scitovszky János alispán nejevel együtt a temetést jóval megelőzőleg rándult ki a gyászoló családjhoz. Küldöttségileg több tag által képviseltette magát a b.-gyarmati takarékpénztár, a b.-gyarmati népbank (mely egyszersmind igen szép és értékes koszorút helyezett a ravatalra, mivel az elhunyt a népbanknak elnöke volt) és a takarékszövetkezet, továbbá zászló alatt a b.-gyarmati dalegylet, s a tűzoltó egylet. A szék- és választókerület nevében Martonfalvy Gyula szolgabíró jelent meg s koszorút helyezett a drága halott ravatalára.

Koszorút küldtek: Nógrádvármegye közönsége: A közügyek fáradhatatlan munkásának; az országgyűlési szabadalvó párt; Szügy községe: Halála és tisztelete jeléül. A szügyi ev. egyház: tisztelete jeléül, a szék- és választókerület: szeretett képviselőjének, Scitovszky János: Utolsó üdvözlöt Hanzély Lászlónak az igaz jóbarátainak; a családtagoktól, özv. Hanzély Lászlóné: felejt-

hetetlen forrónak, bánatos özvegye: Eleonóra, Béla és Etelka: felejtethetlen atyjoknak, Juliska és Ilonka: szeretett nagyatyjuknak, Márton és Aranka: felejtethetlen atyjoknak, László: szeretett nagyatyjának, Kubinyi György és neje Hanzély Ilona gyermekeikkel; a szeretett apa, após és nagyatyjának, Bornemisza Boldizsár és neje Hanzély Hermin: szeretett apa és apósának, Gyula és Feri: a legjobb atyának, özv. Hanzély Ferencz: szeretett sógorának, Margit és János: szeretett nagybátyjoknak, Szandai Sreter Lászlóné és fia Ferencz: tiszteletük és szeretetük jeléül, Fáy Albert és neje: a legjobb vőnek, Fáy Árpád és neje: a szeretett jó sógorának, Sándor és Lilla: a szeretett jó sógornak. A sógorok és sógornők: a legjobb sógornak, Svarcz Gyula: kegyelede és mélyen érzett barátságának emléke. A Kuhlanka részvénytársaság: bizottsági elnökének, Kuhlanka István és fia ügyvári részvénytársaság összes tisztviselői: mely részvétők jeléül. A b.-gyarmati népbank: szeretett elnökének a takarékszövetkezet, — stb. stb.

Este 6 óra felé közeledett az idő, midőn a szügyi temető akcajai alatt megálltunk s megható ima után örök búcsút vettünk Hanzély Lászlótól, attól a kötelességszerető, példás életű, derék férfitól, kinek elhunyt mindnyájunknak fáj. — Áldás né és emlékezet neki!

A b.-gyarmati önk. tűzoltó egylet közgyűlése.

A b.-gyarmati önk. tűzoltó egylet febr. 9-én tartá közgyűlést Kövy Tivadar elnöke alatt. A közgyűlésen a tagok nem épen nagy számmal jelentek meg, és igen sajnos körülmény s aggodalmat kelt az egylet létkérdésére. Mi ennek oka, azt nem kutajuk, de kíváncsiak tartjuk, hogy az egylet fentartása érdekében az intézőknek mindent el kell követniök, már azon indokból is, mert a város tetemes áldozatokat hozott ezen egylet javára, a lakóomány és egyéb drága felszerelés oly beteketések, melyek ellenében a 3000 forint meghaladó adósságot garantálni kell.

A közgyűlés folyama alatt d. e. 11 órakor érkezett meg azon távirat, hogy Hanzély László meghalt. A tagok mélyen le voltak sújtva ezen gyász hír által s nyomban elhatározták, hogy Hanzély László emléke jegyzőkönyvével is megörökítsék s özvegyéhez részvét-irat költessék.

Az elnöki megnyitóbeszéd után felolvastatt az évi jelentés. Eszerint tartatott 1 közgyűlés, 2 választmányi ülés és 19 parancsnoki ülés. Elintéztetett 130 ügydarab. Az egyletnek van 13 alapító, 123 pártoló és 97 működő tagja. Tüzeset volt 11, Wigner Mihály orvosi úrnak elismerés szavaztatott a „Csillag” kocsmái tűz alkalmából.

A számadás szerint bevétel volt 3455 forint 60 kr., kiadás 3403 forint 31 kr. s így pénzümaradvány 52 forint 29 kr.

A vagyonmérleg szerint, vagyon: 9311 forint 31 kr., teher: 6101 forint 5 kr. A jövő évi szükséglet 3784 forint 26 kr.-ban alapítottat meg.

A lökézlésről vezetett számadás szerint a fogatok keresménye volt 2484 forint 60 kr., a fogatok fentartására költetett: 2365 forint 92 kr., s így e czímen 118 forint 68 kr. nyeresémet mutatkozik.

A számadások, melyek Horváth Danó és Kondor József által megvizsgáltatnak, elfogadhatóknak találtattak s a felmentvények megadattak.

Ifj. Elfer Ede segédtiszt ügybuzgó működése közgyűlést elmulasztott s nevezett dekoráltatni fog.

Az egylet elhatározta, hogy az országos tűzoltó nyugdíjintézetbe lép, melynek czélja, a szolgálatban megsérült vagy keresetképtelenné vált tűzoltó tagok és azok családjainak segélyezése. Minden tag e czélra évenként 10 krt fizet.

Végül a választásokra került a sor, melynek eredménye a következő: elnökül megválasztott nagy lelkességgel Kövy Tivadar, mint az egyletnek megalapítója és igazi barátja; főparancsnoknak: Sulez Lajos, Sulez oly feltétel mellett vállalta el a főparancsnokságot, hogy ha egy évi szabadságot nyer. A közgyűlés ennek helyt adott, feljogosította azonban Sulezot, hogy főparancsnoki állásából kifolyólag a felügyeleti jogot gyakorolhatja, tetszése szerint szolgálatot teher, de viszont az ő kezdeményezése folytán szerzett fogatokért, és az e czélra tett nagyobb mérvű befektetésekért felelősséggel tartozik. Helyettes főparancsnok megválasztott egyhangulag Hábor Sándor, titkárnak: Zelenka János, segédtisztnak: Ifj. Elfer Ede, pénztárnoknak a leköszönő Reinhardt Rezső helyébe: Kanizs Odón, szertárnoknak: Molnár József, szivattyús osztályparancsnoknak: Kommerell Gyula, mászóparancsnoknak: Belag István, első szivattyús szakasparancsnoknak: Molnár János, másodíknak: König Adolf, harmadíknak: Papp Gyula.

A közgyűlés igen szépen folyt le s Kövy Tivadar úr buzgólag szavaival ért véget. Kövy urnak jóköznyvi köszönet szavaztatott a gyűlés helyes és lapintatos vezetéséért.

Tűzoltó. Az ipolyság-b.-gyarmati vasút politikai bejárásának határnapja febr. hó 28-ára van kitűzve. A bejárás ipolyságon veszi kezdetét s folytatattatik B.-Gyarmaton. Mint értesülünk, ezen bejárásához Lakatos Aladár műszaki tanácsos lesz küldve a minisztérium részéről. Hogy a vegleges concessió elnyerhető tárgyában a tárgyalások a politikai bejárás után mihamarabb megkezdhetők és befejezhetők legyenek, a vasúttársaság újabb felhívást intéz az érdekeltséghez, hogy a hozzájárulási összeget legfeljebb márcz. 1-ig biztosítsa.

A subventióhoz újabban hozzájárultak: özv. gróf Forgách Antalné 500 forint, Szabasián Adolf 200 forint, Kanizs Odón 100-forttal, vagyis összesen: 800 forint. Lapunk múlt számában a kisebb érdekeltség részéről kimutattunk 3240 forint, melyhez hozzáadva a 800 forint, eszerint össze van hozva 4040 forint. A 9120

frt-hoz hiányzik még 5080 forint. Ezen hiány csak úgy lehet eloszlatható, ha t. pénzüntézeink szüntén meghozzuk az ügy érdekében áldozatunkat. Mint értesülünk, a takarékpénztár t. igazgatója megígérte a kezdeményezést.

Tudjuk és erőzzük, hogy nincs szükség arra, miszerint mélyt közönségünkkel folytonosan buzdítsuk a maga érdekében, s a esemény áldozatra; de mint közérdekeink szőszé, kötelességünknek ismerjük azt, hogy mindent elkövessünk ezen vasút mellett, melynek kiépítése most már csak fölünk függ.

Az ügyrendi kamara február 2-án tartott évi rendes közgyűléséről múlt számunkból térszűke miatt kihagyott tudósításunkat következőkben közölhetjük.

Kövy Tivadar elnök előadván a közgyűlés összehívásának hármas czélját, mely az évi számadások felülvizsgálata és a folyó évi költségelirányzat megalapításából, továbbá az igazságügyminiszter urhoz minden évben fölterjesztendő szokott általános évi jelentés tárgyalásából, végre a választmány újra megalakításából áll, utóbbira sajnálatát fejezte ki a kamarai tagok apatliája felett, melynél fogva csupán 16 kamarai tag volt jelen, a vidékről pedig csupán hatan küldöttek be a választásra szavazatlappokat s ennélfogva tekintettel arra, hogy a választáshoz az összes tagok felének, tehát 41 tagnak szavazata szükséges, e czélból új közgyűlés összehívása vált szükségessé.

A számadásokból kitűnt, hogy az 1889-re előirányzott 1548 forintból 873 forint 40 krt folyt be, miből a kiadás 867 forint 29 krt, a pénzüri maradvány 6 forint 11 krt, van azonban a kamarának eddig behajtatlan tagdíjakból alól 1410 forint 67 krt követelése és a fizetetlen tiszteletdíjak és számlákra 635 forint 30 krt tartozása. Az elagott szegény ügyvédek és családjuk segélyezésére létesült alap 1545 forint 72 krt takarékpénztárilag kezelt készpénzből és 667 krt kúnióköveteléből áll.

A kamarának 82 bejegyzett ügyvéd tagja van, ügyvédjelölt pedig bíróságok és ügyvédek mellett 15 van gyakorlaton. Fogyelmi panasza 11 ügyvéd ellen 14 esetben emellett. Fogyelmi végvártatás 6 esetben volt s ezek eredményeként 4 ügyvéd büntetettél az ügyvédi gyakorlatlól ideiglenes ideiglenes felfüggesztésre, 1 pénzüntetésre és 1 írásbeli fedésre.

Az évi jelentésnek az ügyvédség terén tett észleletekre vonatkozó részéből érdemesnek tartjuk a következő közérdekű dolgokat közölni.

Az ügyvédek általános mostoha helyzetének jellemzéséül rámutat a kamara arra a jelenségre, hogy az elmúlt évben is 82 tag közül részben per után is csupán 39-en fizették be a 14 forint tévő évi illetéket, azután ekként folytatja: A közjegyzői intézmény megalakításával s e mellett a községi és körjegyzők hatalmas concurrentiájával szemben tagjaink a perenkívüli eljárás könnyebb, bizonyosabb és e mellett gyorsabb anyagi eredményével járó keresetforrásától eltekint: működésük tere egyedül a peres eljárásban való képviseletre van szorítva. Azonban nem szólva a kisebb polgári perekről, hol az ügyvédek díja még saját felel szemben sem állapítható meg, a sajátosságban lábrakapott praxis szerint pedig a bíróság székhelyén kívül lakó peres fél részére, ha ügyvéd által van képviselve, az ennek folytán fölmerült költség többlet meg nem állapíthatásának helytelen alkalmazásával még azt a költséget sem itélik meg, a mi pl. maga a fél fuvarjával felmerült volna, a somnás eljárásnál a nem ügyvéd általi képviselet is megvan engedve: s ekként kamaránk tagjainak legnagyobb része — az egyes pénzüntézetek ügyészeinek változó kivételével — ugyszólván a rendes perekben, ezek megkezdésétől legtöbbször csak évek múltán bírósággal megállapított és azután megint csak évek múlva bejövő munkadíjakból álló szerény jövedelemre van utalva. S amely ügyvéd évenként több ilyen per vitelével szerencsés dícselkedhetni, még hagyján: ha a bíróságok — tisztelet a kivételnek — az ügyvéd fáradozásait a perre tett, a törvény által első sorban közvelletül töle követelt békly és egyéb előlegezéseket, időtöltést, nyilvántartást, az ezzel járó felelősséget stb. a díj megalapításánál méltányolni tudnak: ánde csak konkrét esetekről szólva, míg pl. a közjegyzőnek tisztességesen megalapított távozási díjat a törvény biztosít: az ügyvédnek lakhelyén kívül eltöltött idő, és képviseleti díja fejében a bíró, alig van eset, hogy nagyobb díjat állapíthatna meg, mint a mennyi a saját törvényszerű napidíja, arra nem gondolván, hogy neki rendes fizetés (s ezenfelül nyugdíj igényén) kívül a napidíj csak mellékjárnék, míg az ügyvédnek az, azon egy napi egész keresménye, mely iródatartás, keresetadó és számtalan pótlékaival van terhelve, melyből magának és családjának megémi és ruházkodni, meg valamit öreg napjaira megtakarítani is kellene.

Turopolya, febr. 13.

Tekintetes Szerkesztő Úr!

Szíveskedjek sofaimnak becses lapjában helyt adni. Az ág. hitv. ev. egyház fájdalmában osztozódik vallás különbség nélkül az egész ország, midőn egy holt lefolyása alatt két oly kimagasló alakját, vezérét elvesztette, kik nem csak egyházunk, de egész magyar hazánk szent ügyét szívükön hordlva, kiváló érdemeket szereztek maguknak: s emléküket áldott köztünk. Ily szívvel és lálekkel könyvelt szemekkel olvastam a szomorú temetéseket, midőn kezembe kerül a Turóc sz. mártoni „Narodnos” Noviny” című pánszók lap, s kiváncsi voltam, hogy ugyan ő hogy osztozódik az egyetemes egyház és ország gyászában? felnyitottam s míg botrányozva ezt olvastam, a múlt híven lefordítva van szerencsém e lap olvasóival is közölni.

F. hó 6-án meghalt Rozsnyón Csekus István a tiszai kerület püspöke. A főt nemzeti gyilkosainak és az ev. egyház kényurainak nagy táborában kevés oly név, mely összehasonlítható volna az ő gyakran emlegetett, gyakran átko-

zott nevével. Egész élete, kezdve a főzéi gymnasium megsemmisítésétől a legújabb nyúsvai szörnyű esetig, szakadatlan lánca az üldözökné, sőt egyenesen egyházi és nemzeti elbűbél, önönmagukhoz s egyházi törvényeinkhez hű egyházak elleni dühnek. Ezen férfi megtestesedett önkény és kényuralom volt, csak egy erős érzés, forrt benne: megfékezhetetlen düh. Élete pályáján, melyet papiroz nem illően, keresztény ellenében s diestelenül futott be, mindenütt sálak és rom hegy, megsemmisített gymnasium, kicsapott papok, hivattal megfosztott tanítók, iskolából kicsapott tanítók, kényuralom egyházak, katonasággal elfoglalt paplakok és templomok, s alávaló törvények által megrontott jellemek stb. Természetűl ugyan mostohan lett megáldva, mindamellett dicsvagyó volt, s dühöngésével s önkényével akarta hiányzó lelki adományait pótolni. Az isten életében megverte fiában, ki atyjának egyház politikai törvénytelenségét átvitte magán ügyére s most gyors halálával meghívta őt ítélő széke elé.

Azt hiszem, ehhez commentár nem kell, de egy kis szigorú cenzúra meg nem ártana. Kacsuka honban ilyen el nem tűrnének, nálunk, a nemzetiségeket elnyomó országban ez is meg van engedve!!!

Egy pap

Hirek és Különfélék.

Személyi hírek. Gr. Degenfeld Lajos főispánunk ő méltósága febr. hó 13-án este 6 órakor érkezett a székvárosba, hol másnap 10 óráig a tisztelgőket fogadta, azontúl a közigazgatási ülésen, délután pedig az arvadgyi felebbviteli küldöttségben elnökölt. febr. 15-én pedig megtartotta a rendkívüli megyei közgyűlést, melyről szóló jelentésünket idő hiány miatt lapunk jövő számában közöljük. A főispán febr. hó 15-én délután távozott a székvárosból. A közigazgatási bizottsági tagok közül körünkben láttuk: Beniczky Árpád, gróf Berchtold Arthur, Sréter Alfréd, Szontagh Pál és Török Zoltán urakat. Tolnai Lajos volt közigazgató febr. hó 12-étől fogva mai napig városunkban időzött Márkus Ágost ural, mint az aszód-b-gyarmati tervezett vasútvonal vállalkozójával.

Hymn. Kreszméry Emil mosóczi (Turóczv.) ev. lelkész e napokban vezette oltárhoz Petényi Olga kisaszszony, Petényi György budalehotai ev. lelkész úrszép és bájos leányát.

A senior gróf arczképe. Megirtuk volt annak idején, hogy városi képviselő testületünk gróf Zichy Ferencz főtárnok mesterúr s a divényi senior, uradalom jelenlegi birtokosának azon kiváló érdemei elismerésül, melyeket városunk irányában a censuális pert illetőleg és egyebekben is szerzett halafelirat intézését s arczképnek a városi tanásterem részére leendő lefestését határozta el. A halafelirat mint tudjuk, mult év derekán díszes kiállításban küldöttség által lön ő nagyméltóságának Zsélyben átvijva; az arczkép pedig, melynek előállításai költségeitől a kegyes gróf ur a várost gyöngéden megkímélni kívánta, most már művészi kezek által lkészítelve dr. Steinmeyer János jószágigazgató ur által a mult hét végén a városbírájához megküldetett. Reméljük tehát, hogy ennek ünnepélyes leleplezése iránt a képviselőtestület legközelebb intézkedni fog.

A farsangból már csupán 3 nap van hátra de tán ez utolsó napok, mint reméljük és kívánjuk nem lesznek utolsók a magasabb élvezet dolgában, mert hiszen az ifjúság bálja 18-án a vármegyei díszes termekben kétségkívül sokakat fog közel és távolból egybegyűjteni a birtokos és értelmi osztály családjai közül. — A lámpabál, tegnap este ment végbe; s bár több előre nem láthatott körülmény apasztólóg hatott, hiszük mégis, hogy a siker nem maradt el e hasznos mulatságtól; — Ajánljuk végül a városi rendőrök és tűzoltóknak a „Balassa” vendéglő emeleti termében ma este megtartandó tánczvigalma pártolását is; évenként megtartják ők e mulatságot s az intelligentia és a polgárság zöme méltányolni szokta őket művelődési törekvésükben.

Helyettesítés. Gr. Degenfeld Lajos főispán úr ömeltósága — addig is, míg Dr. Ehrenreich Lajos tb. főorvos és szirákai körorvos betegségből teljesen kiépül, Dr.

Ehrenreich Károly jeles képzettségű fiatal orvost helyettesíti szirákai körorvosul.

Városi közgyűlés. Szerdán febr. hó 11-én ismét közgyűlést tartott Balassa-Gyarmat város képviselő testülete. Az új kaszárnya építés folytán szükségessé vált községi potköltségvetés lön letárgyalva és megállapítva. Egy alkalommal az elnököl városbíró szomorú kötelességet teljesített, bejelentvén néh. Hanzély László kir. tanácsos és országgy. képviselő úr váratlanul bekövetkezett halálát. Az elhunyt városunk irányában is szerzett érdemeket, tünd egyideig lakója s még azt megelőzőleg egész haladái minden culturalis és közhasznú intézményünknek meleg pártolója, a tavaszi rendes közgyűlésnek pedig, midőn a községi számadások vizsgálhatnák meg, két év óta ő volt a vármegye által megbízott elnök, mely tisztet mindig a legpontosabban teljesíté. Ugyanazért a bíró indítványára elhunyt felett a képviselőtestület fájdalom szeszvetének, továbbá emlékének megörökítését jegyzőkönyvébe vétetni, s erről a gyászoló családot is értesíteni elhatározta. — Használókép jegyzőkönyvi köszönet lön szavazva — Vannay Ignác képviselő tag indokolt indítványa s a bíró meleg hangú ajánlata folytán Wiesner Mihály m. kir. honvéd őrnagy ur és az egész itt állomásozó derék honvédségnek azon nagyhatású közreműködésért, melyet a „Csillag” vendéglő egésze alkalmából kifejtettek, csakis ily kép korlátozatlan a püsztilő tűz tovább terjedését.

Hanzély László úr emléke. A közügyek feledhetetlen s legönzetlenebb elhunyt bajnoka néh. Hanzély László ur temetésére a b-gyarmati dalegylet is testületileg megjelentvén Szűgyben s a templomban tartott megható gyász isten tisztelt alatt az elhunyt lelki nyugalmaért büszke gyászalt zengvén az egek urához, e kegyeletés tény viszonzásul az örökösök, a költségek fedezésén kívül, ötven forintot küldtek az egyet elnökéhez, kérévén ez összeget elhunyt atyjuk emlékéül elfogadni. Vajha ne lett volna még soká alkalom e kegyeleti tényre.

Tanfő Károly fővárosi gyógyszerész urnak, VI. Szondy-utca 31., sikerült Anti Gravedó név alatt oly szert előállítani, mely a heveny-náthát rövid idő alatt megszüntetni képes. Az Anti Gravedó a legjobb sikerrel használtatik az orrüreg nyálkahártyájának hevenylobjánál, valamint ezzel kapcsolatban fölfőző heves fájalmakál a homlokúton; nemcsak rögtön csillapítja az alkalmatlan trüsszentésre és görcsös köhögésre való folytocos ingert, hanem ekezt teljesen megszünteti. Az Anti Gravedó a közel multban állandón a legjobb eredménytel alkalmaztani. Budapesti, 1890. febr. 1. Dr. Kövlinger Teréz-körút 15. sz.

Esperességi felügyelő. A nógrádi ev. esperesség — a leköszönt Beniczky Gyula esperességi felügyelő úr utódjait — Beniczky Árpád b-gyarmati kerületi országgyűlési képviselő urat, a volt érdemes felügyelő derék fiát jelölte ki.

Apoc és patika. Apezon, Heves vármegyének nógrádi határán fekvő eme kis községében bizonyos Wekele Mihály gyógyszerész új gyógyszertert kíván felállítani. E végből kérényét a hevesi alispánhoz terjeszté be, aki megkereste a nógrádi alispánt, hogy ez a szomszédos gyógyszerterek tulajdonosait hallgassa meg. Vármegyénk alispánja utasítja a főlejárásí főszolgabírárt, hogy ez a s-tarjáni és kisteremnei gyógyszerterekre nézve, a szirák járásí főszolgabírárt pedig, hogy ez a szirákí gyógyszerterekre nézve a tulajdonosokat hallgassák meg, ezen gyógyszerterek forgalmi kimutatását és a topografikus viszonyokat állítsák össze. Ezekből kétségkívül ki fog tűnni, hogy ezen közeli nógrádi patikáknak nagy ártalmára lenne az apoci patika. De nemis indokolt, hogy ily csekély népességű kis községben állítsassék fel gyógyszerter. A tapasztalat bizonyítja, hogy ily községi-patika k-inakbál csak afele putikok, hol jobban fogy a szesz mint az orvosság. Az apoci patika egyenesen a fentebb megnevezett három nógrádi patika megmontását vonná maga után; remélhető tehát, hogy alispánunk óvást fog emelni ezen zng patika felállításá ellen.

A szécsényi bál, mely febr. 8-án az Ujvilág díszes nagytermében rendeztetett, mint levelezőnk írja, igen kedélyes mulatság volt. A résztvevők nagy elismeréssel nyilatkoztak a kitűnő rendezés felől. Mindenki jól érezte magát, annyira, hogy csak reggel 8 órakor oszlott szét a társaság, magával vivén egy jól sikerült kedélyes és kedves mulatság emléket. A mulatságban résztvettek: öz. Beke Berceziné (Csontorok), Dapay Bélané (B-

Gyarmat), Fáy Erzsébet (Péte), Glósz Samuella (Feltal), Herkneics Sándorné (Szécsény), Horváth Lászlóné (B-Gyarmat), Plachy Jánosné (B-Gyarmat), Plachy Lászlóné (Verbó), Peto Jánosné (Postony), Rozsák Antolné (Szécsény), Simonides Jánosné (Szécsény), Szabó Jánosné (Verbó), Terstyánszky Istvánné (Szécsény), Urbolyok és Beke Irma és Jen, Dapay Clementin, Glósz Jolán, Góttli Hon, Horváth Erzsé, Karczkovits Sári, Kaliny Mari, Kiss Ida, Komjathy Celesta és Margit, Plachy Erzsé és Panni, Plachy Vilma, Rozsák Giza, Simonides Annyér és Szerény Margit kisasszonyok. Volt négy négyes, melyek közül az első kettőt 20 pár tánczolta, a két utóbbit pedig 18 pár. A mintegy 25 főtől terő tözta javadalm a szécsényi szécsény alapra fordíttatik.

A losonci m. kir. állami fogymnasiumi ifjuságot segélyező egyesület javára f. hó 1-én rendezett tárgyszorszátekon a következő számok lottek nyertesek: 39, 64, 81, 88, 91, 99, 119, 141, 149, 159, 166, 176, 177, 179, 190, 223, 298, 302, 304, 309, 313, 351, 389, 417, 426, 430, 438, 445, 450, 461, 466, 483, 486, 491, 503, 507, 561, 578, 603, 617, 624, 679, 683, 696, 702, 706, 710, 716, 719, 722, 749, 751, 752, 757, 769, 773, 785, 787, 794, 797, 800, 807, 840, 843, 846, 851, 854, 874, 881, 889, 942, 946, 958, 979, 985, 992, 1005, 1006, 1010, 1017, 1025, 1028, 1032, 1039, 1056, 1078, 1081, 1089, 1108, 1120, 1147, 1149, 1154, 1160, 1194, 1198, 1206, 1209, 1214, 1229, 1254, 1270, 1305, 1316, 1318, 1326, 1359, 1384, 1444, 1455, 1472, 1475, 1503, 1515, 1546, 1560, 1580, 1592, 1615, 1624, 1636, 1680, 1702, 1726, 1728, 1729, 1730, 1743, 1750, 1765, 1781, 1783, 1809, 1831, 1843, 1875, 1879, 1895, 1902, 1923, 1935, 1936, 1943, 1945, 1947, 1957, 1961, 1969, 1990, 2000. A nyerecsény-tárgyak bármely napon átvethetők a fogymnasium helyiségében d. e. 8—12 ig, d. u. 2—4-ig. Kelt Losonczon, 1890. febr. 1-én. A sorsolóbizottság.

A szirákí választó kerületben Dessewffy Ottó ur holnapra, febr. hó 17-kére értekezletre hívta egybe a t. szirákí választó közönséget, mely értekezleten a kerület országgyűlési képviselője kijelölétni fog.

Gr. Csabán László, mint értesülünk, a közigazgatási bizottságról lemondott.

A vármegye rendk. közgyűlése, mely tegnap, febr. hó 15-én Gr. Degenfeld L. főispán úr ömeltóságának elnöklése alatt tartott meg az aszód-b-gyarmati tervezett vasut rontra nézve elhatározta, hogy mintán ezen vasut kiépítésének módosztat iránt a legtöbb bizottsági tag nincs egészen tájékozotva, az csak a májusí közgyűlésen fog napirendre vétetni. A főispán felkérte, hogy e czélból sültön (ad hoc) állandó választmányi ülést hívja egybe, az alispán pedig kézzel engedett azon óhajjának, hogy e fontos ügyben jobbb kimérő s teljesen felvilágosító, stat stikat adatokkal felvértezett memorandumot készítsen s azt a bizottsági tagokkal a közgyűlést jóval megelőzőleg közölje. A vasut ügye tehát egy kis halasztást fog szenvedni, bár a közgyűlési többség belátozt volna az ügy érdemi tárgyalásába is. A közgyűlés igen szépen fogynon folyt le. Beniczky Árpád tiszteletbeli főgyógy és Pétermy Gábor theli járásí orvoss a hivatalos esküt a közgyűlés végeztével letették.

Bálatárs. Pokorny Ede, gyógyszerész, s Losoncz városának egyik derék polgára élete 67-ik évében elhunyt. Az elhunyt érdemeit Losoncz városa jegyzőkönyvileg méltatta. — Divényben Spissák Andor rom. kath. plebános, hosszas szenvedés után a mult héten jobblétre szenderült. — B-Gyarmaton öz. Kaizer Józsefné szül. Pásztorik Mária asszony 51 éves korában elhalt. — Karpe-Géczen Dubraviczky Ádám földbirtokos 62-ik évében elhunyt. Béke az elhunytaknak.

A közigazgatási bizottság febr. hó 14-ki üléséről idő és térhiány miatt lapunk jövő számában hozunk részletes tudósítást. Most csak annyit jelzünk, hogy az ülés több fontos tárgyat ölelt fel, s d. u. 3 óráig tartott.

A „Budapesti Ujság” szerkesztését febr. hó 9-kétől fogva Ábrányi Emil orsz. képviselő úr vette át.

Az állami mialorak a romszombati m. kir. állami méntelepből v hó végén fognak megyénkben elszállíttatni az egyes fedeztetési kelyekre, és pedig Balassa-Gyarmatra, 5. Szécsénybe 4, Losoncz, Fülek, Romhány és Szirákra 3—3 végül Ecseg és Paszta-Szántóra 2—2 drb nemis ménlő. A kormány s a lótenyésztési bizottság gondoskodása tehát mostohanak nem mondható a hiszük, hogy a mezei gazdaság javára kellőkép fog az gazdaközönségünk által kizsákmányoltatni.

HORVÁTH DANÓ.
felelős szerkesztő.

Zsély község határában 120 hold szántó-föld, rét, szőlő és beltelekből álló ingatlanság, a hozzátartozó épületekkel együtt szabadkézből eladó. Cím a kiadóhivatalnál.

MEGHÍVÓ.

A b-gyarmati tszkarekpenztár részvénytársulat 1890-ik évi február hó 16-án d. e. 9 órakor Balassa-Gyarmaton az intézet helyiségében tartandó

XXIII-ik évi rendes közgyűlésére.

TÁRGYAK:

- 1) Az igazgatósági jelentés előterjesztése.
- 2) A felügyelő bizottság jelentésének előterjesztése és az 1889. évi számadás és mérleg felülvizsgálása, az osztalék meghatározása.
- 3) Az igazgatóság és felügyelő bizottság intézkedéseinek s indítványainak tárgyalása, különösen az építkezés jóváhagyása.
- 4) Az alapszabályok 17. §-a k. 1 pontja szerint a kamattól iránt, utasítás kitétele.

Kelt B-Gyarmaton, 1890. évi január 29-én.
A b-gyarmati Takarekpenztár igazgatósága.

Az eredeti mérleg az intézet saját helyiségében a közgyűlés napjáig delelőtt 9—12 óráig megtekinthető.

8 métermázsza vörös-lóhere mag saját terméséből van eladó B-Gyarmaton Streisinger Lipótnál.

246—890. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A b-gyarmati kir. törzsek mint telekkönyvi hatóság köz-irre teszi, hogy Hnamler Ede végrehajtónak, Bizov Holik János végrehajtást szenvedő elleni 50 o. é. frt 10 kr. tőkekövetelés s járulékal iránti végrehajtási ügyében a b-gyarmati kir. törzseknek területelevő Nagy Lamon fekvő a nagy lami 44-ik tksben Bizov Holik János nevére írt 14—24 sorszámai ingatlakokra s tartozékaira a csatolt adóbizonyítvány szerint 302 frtos kikültási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1890. évi április hó 8-ik napján d. e. 10 órakor Nagy Lam község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikültási árón alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-től vagyis 30 frt 20 krt o. é. készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovaslékkes értékpapírban a kiküldött kezéhez letetni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a hánátpénzreka bíróságnál előleges elhelyezéséről kikültött szabályszerű elismervenyt átszolgáltatni.

Kelt B-Gyarmaton, a kir. törzsek fővi osztályánál 1890. évi január hó 26-án.

565—89 és 43—1890. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közbírré teszi, hogy a szécsényi kir. járásbírósg 384183. 11090. sz. végzésé által Deutsch Sándor szécsényi lakos kereskedő javára Kálmán Izidor ellen 1610 frt tőke, ennek 1889 év április hó 10 napjától számítandó 6% kamattal és eddig összesen 73 frt 60 kr. potköltség követelés erejéig elrendelt kielegitési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt-boltí ügy-ért crikkek, tokrok, edények, házi bútorok és követelésekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbírósg 388389 és 150—90 sz. kiküldött rendelő végzése folytán a helyszínen vagyis Szécsényben alperes lazásan leendő eszörölésére 1890. évi február hó 20-ik napjának d. e. 10 óra határidőből kitűztetik és abhoz a venni szándékozik ezenel oly megjézással hívatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 104. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételarából a végrehajtást követelőssel megelőző kielegittegetéshez tartanak jogot, amennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvbe ki nem tnik, előbbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alolirt kiküldöttnek vagy rasban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számíttatik.

Kelt Szécsény 1891. évi február hó 3-án.

Pap Károly kir. bír. végrehajtó.

